

man vil forstaa af, hvad jeg her har udviklet, meget let ville fremkomme. I det hele vil jeg anbefale Udvalget at underkaste Polarisationsbestemmelserne en noget nøjere Undersøgelse.

Jeg vender mig derefter til de to Ændringer af Toldsatserne, som den højtærede Minister har foreslaaet, og som Udvalget med Undtagelse af et Medlem har accepteret. I det oprindelige Forslag er Satsen for 2den Gruppe Sukker, altsaa fra Polarisations 98 ned til 94 eller nu til 86, sat saaledes, at Indførselstolden er 7 Øre, dog kun 6 Øre, naar Sukkeret indføres til Raffinaderier og ikke polariserer over 96. Her foreslaas nu først, at om 4 Aar skal Indførselstolden 7 Øre gaa ned til 6 Øre, hvilket vil sige, at da den indenlandske Afgift af disse Sukkere i Forslaget er sat til dels 4 Øre, dels fra 5,2 til 5,6 Øre, vil den Beskyttelse af fra 1,4 til 3 Øre, der her oprindeligt fandtes, reduceres til fra 0,4 til 2 Øre. Disse to Øre ville komme til at omfatte Puddersukkerne, og det hedder herom i Ministerens Motivering, at da den nuværende Afgift er formindsket med $\frac{1}{2}$ Øre, nemlig fra $4\frac{1}{2}$ til 4 Øre, vil Beskyttelsen selv da være højere end nu paa saadanne Sukkere. Udvalget tiltræder ganske denne Betragtning og gør endog en Bemærkning om det uforvarlige i at opretholde den forøgede Beskyttelse. Baade Ministeren og Udvalget befinde sig her i en sørgelig Vildfarelse. Jeg havde egentlig tænkt, man havde redet sig ud af den, idet jeg gav ret grundige Oplysninger herom til 1ste Behandling; thi Hovedmassen af de Sukkere, her er Tale om, de lyse Puddersukkere, har hidtil som værende over Farveprøve Nr. 18 været beskyttet efter første Positions Sats og nyder altsaa en Beskyttelse af 6,86 Øre pr. Kilo, en Beskyttelse, som ganske vist ikke har kunnet udnyttes fuldtud. Men ved Regeringens Forslags Indførelse af Polarisations bringes disse Sukkere til at falde ned fra 1ste Gruppe til 2den Gruppe med en Beskyttelse af kun 3 Øre eller om 4 Aar 2 Øre, idet man nemlig nu nedsætter de oprindelige 3 Øre til 2 Øre. Efter saaledes at have reduceret den nu eksisterende Beskyttelse med over 70 pCt. proklamerer man, at de have faaet forøget Beskyttelse. Det er i og for sig godt gjort, og det er saa meget bedre gjort, som man ikke kan have været helt uvidende om, hvorledes Forholdet i Virkeligheden har været, idet Udvalget i sin Betænkning øverst paa 3die Spalte opererer med, at der endog er Sukkere af den Art, som have været beskyt-

tede med indtil $7\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilo. Man har øjensynlig ikke været ganske klar over, hvordan det faktiske Forhold var her, og derfor har jeg igen maattet give disse Oplysninger, skønt jeg gjorde det meget grundigt ved 1ste Behandling.

Det viser sig, at det højtærede Udvalg ikke har været klar over, hvorledes de faktiske Forhold ere paa et af dette Spørgsmaals allervæsentligste Punkter, nemlig det, der omfatter ikke mindre end 50 Millioner Pund dansk Puddersukker. Det er ogsaa ret karakteristisk, at naar man fra en vis Side vil udregne i Kroner, hvor stor den samlede Beskyttelse er paa Sukker, manøvrerer man med, at disse Puddersukkere have en Beskyttelse af fra 6,86 til $7\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilo, men naar man skal forandre Satserne og forklare, hvor blid, medgørlig og yndig man er, forklarer man, at de kun have haft en Beskyttelse af $1\frac{1}{2}$ Øre.

Jeg kommer saa til den anden Ændring, der er Tale om, og den er desværre værre. Efter Regeringsforslaget sattes Indførselstolden paa Sukker, der tilføres Raffinaderier og ikke polariserer over 96 pCt., til 6 Øre. Den tilsvarende Afgift af indenlandsk Sukker sattes til 5,2 Øre, hvorved den eksisterende meget lille Beskyttelse paa dansk Raasukker af 1,5 Øre pr. Kilo altsaa reduceres til 0,80 Øre eller omtrent 50 pCt. Det var Regeringens Forslag. Men nu i Udvalgets Ændringsforslag foreslaas det, at det udenlandske Sukker skal kunne indføres for $5\frac{1}{2}$ Øre, hvorved man reducerer Beskyttelsen for det indenlandske Sukker til 0,30 Øre pr. Kilo. Fra $1\frac{1}{2}$ til 0,80 til 0,30, det er Vejen, man er gaaet, det vil sige, man er her naaet ned til en Beskyttelse paa den danske Suktertilvirkning til $\frac{1}{7}$ Øre pr. Pund, hvilket praktisk talt vil sige Nul. Herefter vil et Raffinaderi ikke have nogen som helst Fordel af at slutte Forbindelse med danske Roedykere eller med dansk Roesukkerfabrikation, men vil staa gunstigere, naar det frit kan manøvrere med den udenlandske Overproduktion og spekulere i Konjunkturerne paa Roesukker paa udenlandske Markeder. Man vil, det er jo Hensigten, tildele et vist Maal af Beskyttelse for den samlede Suktertilvirkning, og dertil fastsætter man 4,30 Øre pr. Kilo, idet man hævder, at det er i Overensstemmelse med, hvad Brysseler-Konventionen vil tillade. Men hele denne Beskyttelse koncentrerer man paa et eneste Punkt, nemlig paa Raffinaderiprocessen, ganske ligegyldigt, om